KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.11.2021 r.
COM(2021) 688 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności zgodnie z art. 78 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/818

Streszczenie

W rozporządzeniach w sprawie interoperacyjności (2019/817 i 2019/818) nałożono na Komisję obowiązek, aby co roku przedkładała Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **sprawozdanie** o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia tych rozporządzeń. Niniejsze sprawozdanie jest **drugim** takim **sprawozdaniem Komisji**.

Wdrożenie nowej architektury IT na rzecz migracji i bezpieczeństwa oraz ochrony granic jest podstawą ustanowienia jednego z najnowocześniejszych systemów zarządzania granicami na świecie. Aby osiągnąć pełne i terminowe wdrożenie, państwa członkowskie UE i państwa stowarzyszone w ramach Schengen, agencje UE i Komisja muszą wspólnie czynić postępy. **Opóźnienie po stronie któregokolwiek z wymienionych podmiotów spowoduje opóźnienia dla wszystkich** i prawdopodobnie zwiększy również **koszty**.

Od czasu ostatniego sprawozdania Komisja kontynuowała omawianie w ramach odpowiednich komitetów i grupy ekspertów serii **aktów wykonawczych i delegowanych** niezbędnych do rozwoju elementów interoperacyjności. Obecnie **24 akty** znajdujące się na różnych etapach procedury przyjęcia już zostały lub wkrótce zostaną przedłożone pod formalne głosowanie w komitetach ds. interoperacyjności. **Pozostałe dwa akty** są w przygotowaniu. Ogólnie rzecz biorąc, do opracowania nowej architektury IT potrzebne są **74** akty wykonawcze i delegowane.

Od 2019 r. Komisja zwołuje dwa razy do roku posiedzenia **forum ds. interoperacyjności** na wysokim szczeblu, aby zgromadzić wszystkie odpowiednie zainteresowane strony. Celem forum jest omówienie, w jaki sposób poczynić odpowiednie przygotowania i zwiększyć gotowość, zidentyfikowanie rodzajów ryzyka i rozwiązań oraz zapewnienie wszelkiego niezbędnego wsparcia, aby zagwarantować pełne wdrożenie ram interoperacyjności w terminie, który upływa z **końcem 2023 r.**

Podczas **piątego posiedzenia forum ds. interoperacyjności**, które odbyło się w kwietniu 2021 r., podkreślono następujące kwestie:

- Wdrożenie systemu wjazdu/wyjazdu (EES) i rewizja Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) weszły w decydującą fazę – planowane uruchomienie tych systemów (maj 2022 r. i luty 2022 r.) zbliża się w szybkim tempie.
- W przypadku systemu wjazdu/wyjazdu istnieje ryzyko opóźnień w stosunku do uzgodnionego harmonogramu wdrożenia. Niektóre państwa członkowskie mają trudności z dotrzymaniem terminów, głównie ze względu na opóźnienia w postępowaniach o udzielenie zamówienia. Od czasu kwietniowego posiedzenia forum pojawiły się podobne trudności w związku z opóźnieniami dostaw przez wykonawców na poziomie centralnym. Jeżeli chodzi o rewizję Systemu Informacyjnego Schengen, Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) i państwa członkowskie rozpoczęły – z półtoramiesięcznym opóźnieniem – przeprowadzanie testów gotowości systemów krajowych. Testy te powinny się zakończyć do grudnia 2021 r. Należy kontynuować wdrażanie wszelkich możliwych środków ograniczających ryzyko, aby upewnić się, że wszystko będzie gotowe przed planowanym terminem uruchomienia tych systemów i nowej architektury interoperacyjności.
- Równolegle państwa członkowskie powinny nadać priorytet krajowym postępowaniom o udzielenie zamówienia związanym z europejskim systemem informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) oraz utworzeniu jednostek krajowych ETIAS. Uruchomienie tego systemu (grudzień 2022 r.) również zbliża się w szybkim tempie.

Komisja wykorzystała swój proces wczesnego ostrzegania (RAP-IT) do monitorowania postępów państw członkowskich. Na tej podstawie Komisja kontynuowała i zintensyfikowała **kontakty dwustronne** z państwami członkowskimi, które borykają się z trudnościami. Obejmowało to między innymi organizowanie częstszych spotkań oraz wysyłanie pism na szczeblu politycznym.

1. Wprowadzenie

W dniu 11 czerwca 2019 r. weszły w życie rozporządzenia w sprawie interoperacyjności[1]. Rozporządzenia opracowano, aby zaktualizować systemy informacyjne UE w dziedzinach bezpieczeństwa oraz zarządzania granicami i migracją oraz sprawić, by współdziałały w sposób bardziej inteligentny i sprawniejszy. Mając to na względzie, interoperacyjność systemów informacyjnych UE wprowadzono w celu poprawy skuteczności i wydajności odpraw na granicach zewnętrznych oraz przyczynienia się do zapobiegania migracji nieuregulowanej i zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej. Interoperacyjność ma również na celu poprawę wdrażania wspólnej polityki wizowej, pomoc w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, przyczynianie się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych oraz ułatwianie identyfikacji nieznanych osób.

W chwili przyjęcia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności funkcjonowały już trzy systemy informacyjne UE: System Informacyjny Schengen (SIS), wizowy system informacyjny (VIS) i Eurodac – system służący do porównywania danych o odciskach palców osób ubiegających się o azyl. W fazie opracowywania są obecnie trzy inne systemy informacyjne UE: system wjazdu/wyjazdu, europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż, a także europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich (ECRIS-TCN).

Interoperacyjność systemów informacyjnych UE ustanowiono, aby te systemy mogły się wzajemnie uzupełniać, ułatwiać prawidłową identyfikację osób oraz przyczyniać się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości przy jednoczesnym zapewnieniu pełnego poszanowania praw podstawowych obywateli, zwłaszcza wymogów w zakresie ochrony danych.

W rozporządzeniach w sprawie interoperacyjności ustanowiono także przepisy dotyczące monitorowania i oceny przez Komisję i eu-LISA. Agencja eu-LISA przedstawiła pierwsze sprawozdanie z postępów w rozwoju elementów interoperacyjności[2] w grudniu 2019 r., a następnie drugie sprawozdanie w lipcu 2020 r.[3] oraz trzecie w grudniu 2020 r.[4]

Jak przewidziano w art. 78 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/818, Komisja ma obowiązek przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia tych

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).

[2] Sprawozdanie eu-LISA z rozwoju elementów interoperacyjności (2019–307).

[3] Sprawozdanie eu-LISA z rozwoju elementów interoperacyjności (2020–148).

[4] Sprawozdanie eu-LISA z rozwoju elementów interoperacyjności (2020–373).

rozporządzeń w sprawie interoperacyjności. Sprawozdanie powinno zawierać szczegółowe informacje o poniesionych kosztach oraz informacje dotyczące rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty. Komisja ma składać podobne sprawozdania co roku do czasu wyznaczenia dat uruchomienia elementów interoperacyjności w drodze aktów wykonawczych Komisji, o których mowa w art. 72 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 68 rozporządzenia (UE) 2019/818.

Komisja przedłożyła swoje pierwsze sprawozdanie w dniu 21 sierpnia 2020 r.[5]

2. Akty wykonawcze do rozporządzeń w sprawie interoperacyjności

Rozporządzenia w sprawie interoperacyjności stanowią, że aby uzupełnić i wdrożyć pewne szczegółowe aspekty techniczne tych rozporządzeń, należy przyjąć akty wykonawcze. Niektóre z tych aktów są niezbędne, aby umożliwić pełne rozpoczęcie przez eu-LISA procesu projektowania i opracowywania elementów interoperacyjności w kontekście całej architektury systemów informatycznych, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że wymaga to określenia specyfikacji technicznych i przygotowania postępowania o udzielenie zamówienia, aby móc podjąć współpracę z wykonawcami. Tego rodzaju specyfikację istotnych warunków zamówienia należy oprzeć na jasnej i kompletnej specyfikacji technicznej określonej w niezbędnych zaproszeniach do składania ofert. Inne akty są konieczne do określenia zasad technicznych, aby ułatwić stosownym organom państw członkowskich i agencjom UE funkcjonowanie na miejscu, na przykład poprzez wykorzystanie standardowych formularzy i ustanowienie procedur współpracy w celu rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem.

Od czasu sprawozdania z 2020 r. Komisja kontynuowała omawianie w ramach odpowiednich komitetów i grupy ekspertów serii projektów aktów wykonawczych i delegowanych niezbędnych do rozwoju elementów interoperacyjności. Obecnie 12 aktów znajdujących się na różnych etapach procedury przyjęcia już zostało lub wkrótce zostanie przedłożonych pod formalne głosowanie w komitetach ds. interoperacyjności[6]. Pozostałe dwa akty są w przygotowaniu. Ogólnie rzecz biorąc, do opracowania nowej architektury IT potrzebne są 74 akty wykonawcze i delegowane, jak przedstawiono w poniższej tabeli:

Tabela 1 Postępy w pracach nad wymaganymi aktami wykonawczymi i delegowanymi w podziale według rozporządzenia, stan na dzień 17 września 2021 r.

Rozporządzenie	Rodzaj aktu prawnego	Przyjęto	Formalne przyjęcie w toku	Prace w komitecie lub grupie	Jeszcze nie rozpoczęto
ETIAS	delegowane	5	2	3	
	wykonawcze	10	2	3	1
EES	delegowane				
	wykonawcze	13		1	

[5] COM (2020) 428.

[6] Komitet ds. Interoperacyjności: granice i wizy; Komitet ds. Interoperacyjności: współpraca policyjna i sądowa, azyl i migracja.

SIS	delegowane				1 (fakultatywnie)
	wykonawcze	5	2		
Interoperacyjność	delegowane	2	4		
	wykonawcze	12	6		2

Zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniach w sprawie interoperacyjności Komisja przyjęła również dwie pozytywne opinie na temat specyfikacji technicznych przedstawionych przez eu-LISA w odniesieniu do rozwoju systemów informatycznych. Jedna z nich dotyczy centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego[7], zaś druga – europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz detektora wielokrotnych tożsamości[8].

W roku objętym sprawozdaniem (2020/2021) Parlament Europejski i Rada osiągnęły również porozumienie polityczne w sprawie późniejszych zmian europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż. Po formalnym przyjęciu tych zmian przez współprawodawców Komisja będzie musiała zmienić niektóre z już przyjętych aktów prawa wtórnego wynikających z rozporządzeń w sprawie interoperacyjności.

W grudniu 2020 r. Parlament Europejski i Rada osiągnęły wstępne porozumienie w sprawie wniosku Komisji dotyczącego zmiany i modernizacji wizowego systemu informacyjnego. Nowe rozporządzenie zostało przyjęte przez współustawodawców w lipcu 2021 r.[9] Po wejściu w życie tego rozporządzenia konieczna będzie zmiana niektórych z już przyjętych aktów prawa wtórnego składających się na ramy interoperacyjności. Komisja rozpoczyna przegląd odnośnych aktów. Nowy wizowy system informacyjny, wraz z pozostałymi nowymi i zaktualizowanymi systemami informacyjnymi UE, ma być uruchomiony i w pełni interoperacyjny do końca 2023 r.

3. Monitorowanie wdrażania przez państwa członkowskie i agencje UE

Znaczenie terminowego wdrożenia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności jest powszechnie uznane na szczeblu UE i państw członkowskich. W celu osiągnięcia pełnego i prawidłowego wdrożenia państwa członkowskie, agencje UE i Komisja muszą ściśle ze sobą współdziałać, aby uniknąć sytuacji, w której brak działania ze strony któregokolwiek z tych podmiotów doprowadzi do opóźnienia w rozpoczęciu funkcjonowania systemów dla wszystkich.

---

7 C(2021) 810.

8 C(2021) 1926.

9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1134 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (WE) nr 810/2009, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2019/817 i (UE) 2019/1896 oraz uchylenia decyzji Rady 2004/512/WE i (WE) nr 2008/633/WSiSW w celu zreformowania Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L 248 z 13.7.2021, s. 11);
rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1133 z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 i (UE) 2019/818 w odniesieniu do ustanowienia warunków dostępu do innych systemów informacyjnych UE do celów Wizowego Systemu Informacyjnego (Dz.U. L 248 z 13.7.2021, s. 1).

Mając to na względzie, Komisja korzysta z procesu wczesnego ostrzegania na potrzeby monitorowania wdrażania i stosowania systemów IT w obszarze migracji, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, a także interoperacyjności tych systemów (RAP-IT). Usprawnia to proces kontrolowania i monitorowania wdrażania nowej architektury systemów IT równolegle z nadzorowaniem korzystania z już funkcjonujących systemów.

Elementem tego procesu monitorowania jest forum ds. interoperacyjności. Od 2019 r. Komisja zwołuje dwa razy do roku te posiedzenia na wysokim szczeblu, aby zgromadzić wszystkie państwa członkowskie i państwa stowarzyszone w ramach Schengen, agencje UE oraz pozostałe zaangażowane zainteresowane strony. Celem forum jest omówienie, w jaki sposób poczynić odpowiednie przygotowania i zwiększyć gotowość, zidentyfikowanie rodzajów ryzyka i rozwiązań oraz zapewnienie wszelkiego niezbędnego wsparcia, aby zagwarantować pełne wdrożenie ram interoperacyjności w uzgodnionym terminie, który upływa z końcem 2023 r. Zaangażowane agencje UE to eu-LISA, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europol. Do udziału w forum zaproszono inne zainteresowane strony, takie jak: Parlament Europejski i Radę, Koordynatora UE ds. Zwalczania Terroryzmu, Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Pierwsze forum ds. interoperacyjności odbyło się w marcu 2019 r., drugie – w listopadzie 2019 r., a trzecie – w maju 2020 r. Po przyjęciu w sierpniu 2020 r. pierwszego sprawozdania Komisji o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności zorganizowano dwa kolejne posiedzenia forum w formie wideokonferencji w październiku 2020 r. i w kwietniu 2021 r. Na potrzeby tych posiedzeń Komisja przygotowała – na podstawie otrzymanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach – indywidualne i zbiorcze tablice wyników przedstawiające stan wdrażania nowej architektury IT we wszystkich państwach członkowskich.

Na posiedzeniu forum, które odbyło się w październiku 2020 r., podkreślono, że ogółem zarządzanie w państwach członkowskich i państwach stowarzyszonych w ramach Schengen jest dobre oraz że państwa te osiągnęły znaczące postępy we wdrażaniu nowej architektury systemów informacyjnych UE. Nadal utrzymują się jednak pewne wyzwania. Zachęcono państwa członkowskie, aby kontynuowały zapewnianie wsparcia politycznego na wysokim szczeblu, oraz podkreślono, że muszą one zwrócić szczególną uwagę na następujące kwestie:

- opóźnienia w krajowych postępowaniach o udzielenie zamówienia,
- zakończenie oceny i nowelizacji przepisów krajowych oraz
- szybkie oszacowanie i zabezpieczenie niezbędnych środków na szczeblu krajowym.

Ponieważ zbliża się planowany termin uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu, posiedzenie forum, które odbyło się w październiku 2020 r., było również okazją do zwrócenia szczególnej uwagi na postępy we wdrażaniu tego systemu. Komisja wyraziła szczególne obawy dotyczące rozwoju tego systemu w niektórych państwach członkowskich, które wskazały niski poziom gotowości. Obawy dotyczyły w szczególności postępowań o udzielenie zamówienia dotyczących rozwoju technicznego i sprzętu na przejściach granicznych. W ramach działań następczych Komisja kontynuowała rundy regularnych spotkań dwustronnych z państwami członkowskimi, w których zidentyfikowano ryzyko

opóźnień, i skupiła się na omówieniu kwestii finansowych i umownych. Komisja skierowała również pisma do tych państw członkowskich, aby podnieść świadomość na szczeblu politycznym.

W tym kontekście oraz biorąc pod uwagę przeprowadzoną przez eu-LISA analizę i wyniki dyskusji z państwami członkowskimi w organach zarządzających eu-LISA oraz w grupach roboczych Rady, Komisja dokonała przeglądu harmonogramu. W grudniu 2020 r. Komisja zaproponowała przedłużenie terminu wdrożenia systemu wjazdu/wyjazdu o 2 miesiące, tj. uruchomienie systemu w maju 2022 r. Pozostaje to jednak bez wpływu na ogólny termin pełnego wdrożenia interoperacyjności do końca 2023 r. W grudniu 2020 r. wniosek Komisji zatwierdzili ministrowie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Na piątym posiedzeniu forum ds. interoperacyjności w kwietniu 2021 r. podkreślono ogólnie pozytywną sytuację oraz wzrost świadomości i poparcia politycznego we wszystkich państwach członkowskich. Skutki pandemii COVID-19 zostały w dużej mierze zniwelowane i opóźnienia w postępowaniach o udzielenie zamówienia zostały w większości usunięte przez odnośne państwa członkowskie. Zaznaczono jednak, że chociaż wdrażanie systemu wjazdu/wyjazdu i zaktualizowanego Systemu Informacyjnego Schengen wkracza w decydującą fazę – wkrótce mają się rozpocząć testy systemów – w kilku państwach członkowskich nadal występuje ryzyko znaczących opóźnień, w większości spowodowanych opóźnieniami w postępowaniach o udzielenie zamówienia. Komisja i eu-LISA pozostawały w kontakcie z takimi państwami członkowskimi i wyrażały gotowość udzielenia im wsparcia. Od czasu kwietniowego posiedzenia forum utrzymują się trudności również w przypadku systemu wjazdu/wyjazdu w związku z opóźnieniami dostaw przez wykonawców na poziomie centralnym. Jeżeli chodzi o rewizję Systemu Informacyjnego Schengen, eu-LISA i państwa członkowskie rozpoczęły – z półtoramiesięcznym opóźnieniem – przeprowadzanie testów gotowości systemów krajowych. Testy te powinny się zakończyć do grudnia 2021 r. Szóste posiedzenie forum ds. interoperacyjności odbyło się w dniu 28 października 2021 r.

4. Potrzeby szkoleniowe

Interoperacyjność to nie tylko projekt IT. Użytkownicy końcowi, tacy jak straż graniczna, organy azylowe i wizowe czy funkcjonariusze policji, będą musieli wiedzieć, w jaki sposób uzyskać informacje, do których mają dostęp. Niezbędne jest właściwe szkolenie wszystkich zaangażowanych pracowników. W następstwie wydarzenia pt. „Szkolenie ambasadorów” („Train the Ambassadors”), które odbyło się w marcu 2020 r., Komisja zorganizowała specjalne spotkania, aby nadal przekazywać odpowiedzialnym podmiotom w państwach członkowskich materiały i umożliwić tym podmiotom w ten sposób informowanie i instruowanie użytkowników końcowych na temat stosowania ram i elementów interoperacyjności. Chociaż ze względu na pandemię COVID-19 niemożliwe było zorganizowanie tych szkoleń stacjonarnie, Komisja udostępniła materiały szkoleniowe w formie cyfrowej. W szczególności w następstwie posiedzenia forum ds. interoperacyjności, które odbyło się w kwietniu 2021 r., zorganizowano specjalne warsztaty na temat kwestii prawnych i finansowych skierowane do specjalistów na szczeblu krajowym i unijnym.

W maju 2021 r. eu-LISA zorganizowała również warsztaty techniczne z zakresu rozwoju elementów interoperacyjności. Komisja z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, które przyczyniają się do podnoszenia świadomości oraz do wymiany wiedzy technicznej ze

wszystkimi zainteresowanymi stronami zaangażowanymi we wdrażanie ram interoperacyjności.

Ponadto rozpoczęły się prace nad podręcznikiem na temat interoperacyjności. Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, eu-LISA i innymi odpowiednimi agencjami UE, udostępni praktyczny podręcznik wdrażania elementów interoperacyjności i zarządzania nimi. Ten podręcznik będzie zawierał wytyczne o charakterze technicznym i operacyjnym, zalecenia i najlepsze praktyki.

5. Koszty i ryzyko

W ocenie skutków finansowych regulacji towarzyszącej wnioskom Komisji dotyczącym dwóch rozporządzeń w sprawie interoperacyjności wskazano, że na lata 2019–2027 potrzebna jest łączna kwota w wysokości 136,3 mln EUR na wsparcie państw członkowskich w celu pokrycia kosztów zmian niezbędnych w ich systemach krajowych, aby były one w stanie korzystać z elementów interoperacyjności. Ponadto 11,9 mln EUR przeznaczono dla eu-LISA na wydatki operacyjne związane z rozwojem elementów interoperacyjności w 2020 r. i 45,2 mln EUR na rok 2021. Zgodnie z *trzecim sprawozdaniem eu-LISA z postępu prac nad interoperacyjnością* z grudnia 2020 r. dotychczas na wsparcie działań z zakresu przygotowania interoperacyjności wykorzystano kwotę w wysokości 8,9 mln EUR.

Zachęca się państwa członkowskie do wykorzystania zasobów dostępnych w ramach programów Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w celu wdrożenia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności.

Ponadto zachęca się państwa członkowskie do poszukiwania wsparcia w ramach nowych programów unijnych funduszy na rzecz spraw wewnętrznych na lata 2021–2027, w szczególności Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (IZGW). Korzystając z tych środków, państwa członkowskie powinny nadać priorytet działaniom na rzecz rozwoju i dalszego wdrażania interoperacyjności systemów informacyjnych UE.

Pandemia COVID-19 wywiera wpływ na postępowania o udzielenie zamówienia i procedury wdrażania. Prawdopodobnie wpłynie to na czas potrzebny do wdrożenia nowej architektury systemów informacyjnych UE na rzecz migracji i bezpieczeństwa oraz ochrony granic. Mimo że projekt interoperacyjności UE jest realizowany zgodnie z harmonogramem i w ramach wstępnie oszacowanego budżetu, Komisja nadal uważnie ocenia ten wpływ, w tym pod kątem planowanego harmonogramu. Jakiekolwiek przedłużenie projektu wdrożenia prawdopodobnie spowoduje wzrost kosztów. Chociaż nadal pozostało pole do manewru, aby złagodzić skutki dla ogólnego harmonogramu i kosztów, szczególną uwagę należy zwrócić na kwestie związane z zamówieniami publicznymi i finansowaniem.

6. Wniosek

Państwa członkowskie, państwa stowarzyszone w ramach Schengen i agencje UE podzielają ogólne zobowiązanie do zapewnienia pełnego wdrożenia rozporządzeń w sprawie interoperacyjności. Ze swojej strony Komisja w dalszym ciągu koordynuje i uważnie monitoruje postępy w działaniach wszystkich uczestniczących stron, mając na uwadze osiągnięcie celu, jakim jest pełna dostępność nowych i zaktualizowanych systemów IT oraz elementów interoperacyjności do końca 2023 r.

Ogólnie prace nad wdrożeniem rozporządzeń w sprawie interoperacyjności nadal postępują zgodnie z planem. Wymaga to jednak od wszystkich zaangażowanych stron wspólnego czynienia postępów w rozwoju i wdrażaniu wszystkich unijnych systemów informacyjnych i elementów interoperacyjności. Konieczne będzie stałe monitorowanie możliwości wystąpienia opóźnień wynikających z wąskich gardeł w krajowych zamówieniach publicznych, w szczególności w zakresie rozwoju systemu wjazdu/wyjazdu oraz nowego Systemu Informacyjnego Schengen. Komisja kontynuuje współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w celu wykrycia ewentualnych opóźnień i ograniczenia ich do minimum, tak aby dotrzymać uzgodnionego harmonogramu wdrażania.